

πληρέθησαν δέ αἱ «Μικρὲς πνοαὲς» τοῦ κ. Πετμεζῆ Λαύρα. Ἔχον ὑποβληθῆ 21 συλλογαί.

— Τρία μονόπρακτα πρωτότυπα ἔργα ὑπὸ νεωρῶν, διὰ πρώτην φοράν ἐμφανιζομένων, συγγραφέων, ἐπαίχθησαν εἰς τὸ Κυβέλειον. Δύο κωμωδίαί τοῦ κ. Κροντηρᾶ — Σύζυγοι Νούμερο δύο — καὶ «Ἀγάπα με ὅσον μπορεῖς» καὶ ἕν δράμα «Ἡ Κίτρινη κουρτίνα» τοῦ κ. Δράκου.

— Προεκηρύχθη τὸ Κόντειον Φιλολογικὸν διαγώνισμα πρωτοτύπων φιλολογικῶν πραγμασιῶν. Προθεσμία ἡ 1 Φεβρουαρίου 1923. Βραβεῖον χιλιάδραμον.

— Ὁ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἠγόρασε τὴν κλίνην ἐφ' ἧς ἀπέθανεν εἰς Μεσολόγγιον ὁ λόρδος Βύρον καὶ προσεχώσας τὴν ἀποστέλλει εἰς Ἀθήνας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δημοσιεύομεν ἀποσταλείσαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κ. Ραζέλου μετάφρασιν μιᾶς θαυμασίας περιγραφῆς ἀθηναϊκῆς δόσεως, εἰλημένης ἐκ τοῦ τρίτου ἄσματος τοῦ «Κορσάρου» ἐκτενοῦς ἐπικολυρικῶν ποιήματος τοῦ Βύρονος. Τὴν μετάφρασιν ὁλοκλήρῳ τοῦ ποιήματος ἔχει φιλοτεχνήσῃ ὁ κ. Ραζέλος κατὰ τὸν ρυθμὸν τοῦ δημοσιευομένου ἀποσάσματος.

— Ὁ ἐν Παρισίοις Ἑλληὴν θεατρικὸς συγγραφεὺς κ. Ζουρὸς ὁ μὲ τὸ ψευδώνυμον Ἀριὸν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Πετροκοκκίνου γράψας τὸ «Ἀεροπλάνον» καὶ ἄλλα ἔργα, ἐτιμήθη μὲ τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

— Τὸ Ἑλλ. Ὄδεδιον καὶ ἐφέτος διεκρίθη διὰ τὰς προόδους του. Ἰδιαιτέρας μνείας ἀξίζει ἡ ἑλληνικὴ καθαρῶς συμφωνικὴ συνκυλία μὲ ὁλόκληρον τὴν ὥραν «Συμφωνίαν τῆς Λεβεντιάς» τοῦ κ. Καλομοίρη συμπράξει μιμητῆς χωροδίας, ἕνα συμφωνικὸν πρόλογον ἀπ' τῆ ζωῆ τοῦ Λαοῦ τοῦ κ. Λ. Σφακιανάκη, καὶ τὴν Δευτέραν Σουίταν δι' ὀρχήστραν τοῦ κ. Λαυράγκα. Τὰ δύο τελευταῖα ἔργα, διὰ πρώτην φοράν ἐκτελεσθέντα, ἐκρίθησαν εὐμενέστατα. Κατὰ τὴν μουσικὴν ἐπίδειξιν τῶν τελειοφοίτων διεκρίθησαν ἡ κ. Κυπριώτου εἰς τὸ βιολί, ἡ δ. Λαμπρινοπούλου διὰ τὴν ὄντως ὑπερφυσικὴν φωνήν της, ἡ δ. Καίτη Πρωτοπατᾶ ἀναδειχθεῖσα ἡ πρώτη Ἑλληνίς ἀρίστη «λαβοῦσα διάλωμα, ἀνταξία μαθήτρια τῆς δ. Λουκίας Ἰωάννου καὶ ἡ δ. Κ. Μπεκιάρη ἡ ὅποια καὶ εἰς τὴν λυρικὴν ποίησιν καὶ εἰς τὴν εὐτρόπελον ἐπέδειξε τάλαντον ἀξίωσημείωντον. Εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῆς δραματικῆς σχολῆς εἰς τὴν τάξιν τῆς κ. Δρακοπούλου μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐπαίχθησαν μία σκηνὴ ἐκ τῆς «Ἠλέκτρας», ἀπηγγέλθη ἡ τριλογία τῶν «Ἐπιτυμβίων» τοῦ κ. Παλαμᾶ καὶ ἐπαίχθη τὸ μονόπρακτον δράμα τοῦ κ. Ἀσπρέα «Τὸ φιλὶ τοῦ σκοτωμένου» τοῦ ὁποίου τὰ πρωταγωνιστοῦντα μέρη διηγήνευσαν αἱ δεσπ. Αἰλὴ Καλογεροπούλου καὶ Ε. Ξηροταγάρου.

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπέθανεν ὁ λόρδος Νόρθκλιφ, ἐν ἡλικίᾳ 57 ἐτῶν ὁ ἐπιφανέστερος Ἄγγλος δημοσιογράφος. Κατήγετο ἐξ ἀστικῆς οἰκογενείας. Υἱὸς βιβλιοπώλου, ἔδειξε δεκαενεατῆς κλίον πρὸς τὴν δημοσιογραφίαν, Ἄνωμάζετο Χάρμσογορθ. Ἐν ἡλικίᾳ 23 ἐτῶν ἐξέδωκε τὴν ἐβδομαδιαίαν ἐφημερίδα «Ἄνσουερς». Τῷ 1900 ἐγένετο διευθυντὴς τοῦ «Νταίηλ Μαίηλι», κατόπιν δὲ διευθυντὴς μεγάλου δημοσιογραφικοῦ τράστ περὶ λαμβάνοντος τὰς σταυδαιότερας Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ. Κατὰ τὸν πόλεμον ὀνομάσθη λόρδος διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας του. Ἀκούρατος, μελετηρὸς, καινοτόμος, ὑπῆρξεν ἀφοσιωμένος εἰς τὸ ἔργον του ἐξ ὁλοκλήρου.

— Μία εἰκὼν τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ ζωγράφου Ρέϋνολδς ἐπωλήθη κατ' αὐτὰς ἀντὶ 176,000 φρ. καὶ μία ἄλλη 70,000 φρ.

Μία εἰκὼν τοῦ Ρόμνεϊ ἀνήκουσα εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου Λουμᾶ ἐπωλήθη ἀντὶ 60,500 φρ.

— Εἷς Ἰάπων φιλότεχνος Μασσοκᾶτα ὀνόματι ἔστειλε πρὸς τὸν Γάλλον καλλιτέχνην Μονέ 800,000 φρ. διὰ νὰ τοῦ στείλῃ ἕν ἔργον του τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἰδίου καλλιτέχνου. Ὁ Ἰάπων κατέχει 25 πίνακας τοῦ Μονέ, ὅστις ἤδη ἄγει τὸ 82ον ἔτος.

— Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ δώδεκα μελῶν ὅπως μελετήσῃ τὸ πρόβλημα τῆς διεθνούς πνευματικῆς ἐργασίας. Ὁ κ. Ἀϊνστάϊν ἐζήτησεν ὅπως διωρισθῇ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

— Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Αἰμίλιος Μπουτροῦ. Ἐρευνητικῆς περισσότερον τοῦ παρελθόντος ἢ τοῦ παρόντος, ἦτο ὁ ποιητὴς τῆς θετικωτέρας ἐπιστήμης. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Χαϊλδεμβέργην καὶ ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Τσέλλερ, τοῦ ὁποίου μετέφρασε τὴν «Ἑλληνικὴν Φιλοσοφίαν» εἰς τὴν Γαλλικὴν. Καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας εἰς Μοπελλιέ καὶ Νανσύ, ἐκλήθη τῷ 1888 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων καὶ τῷ 1914 ἐξελέγη ἀκαδημαϊκός. Μεταξὺ τῶν μικροτέρων ἔργων του, αἱ μελέται του περὶ Πασκάλ καὶ Οὐίλλιαμ Τζάιμς εἶνε γνωστόταται. Ἄλλα ἔργα του «Ἡ φιλοσοφία καὶ ὁ Πόλεμος», «Ἡ συνοχὴ τῶν φυσικῶν νόμων» καὶ αἱ «Μελέται ἐπὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας» ἔχουν μεταφρασθῆ εἰς πλείστας γλώσσας.

— Εἰς Λυὸν θὰ ἰδρῶθῃ Πανεπιστήμιον τῆς Ἐργασίας.

— Δύο θαυμάσιαι εἰκόνες τοῦ Ρέγκοσταντ ἡ μία παριστώσα τῶν ἰδίων καὶ ἡ ἄλλη τὴν σύζυγόν του, αἵτινες ἀποτελοῦν μέρος τῶν θησαυρῶν τοῦ Ρώσου πρίγκηπος Γιουσοῦλφ ἠγορασθησαν ὑπὸ Ἀγγλοῦ τινὸς ἀντὶ 250,000 λιρῶν στερολίων.

— Εἰς τὴν Οὐάσιγκτωνά ἀνηγέρθη ἀνδριάς τοῦ Λάντου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ»

Ὁ τάφος τοῦ Βηλαρᾶ

Εἰς τὴν «Πινακοθήκην» τοῦ Ὀκτωβρίου 1921 εἶδον, ἔτι ὁ σεβαστὸς καθηγητῆς Κορ Κων. Ράδος γράφων περὶ Βηλαρᾶ λέγει «Σὺν νὰ μὴ ἔχη δίκαιον ὁ κ. Χ. (ἐννοῶν τὸν κ. Χρυστοθασίλην), ὅστις διεβίβασεν εἰς τὴν φίλην «Πινακοθήκην», ὅς εἶχον δώσῃ αὐτῷ πληροφορίας περὶ τοῦ ἐν Τσεπελόδῳ θανάτου καὶ τῆς ἐκεῖ ταφῆς τοῦ μεγάλου ποιητοῦ I. Βηλαρᾶ. Λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ ἐπαναλάβω, ἔτι ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ποιητῆς I. Βηλαρᾶς καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς Τσεπέλοδον, ἔνθα ἤδη εἶναι ἡ κλίμαξ τοῦ πρώην μὲν δημοτικοῦ σχολείου, ἤδη δὲ Τσουρπλεῖου φαρμακείου. Ταῦτα γράφων δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ προσδώσω αἰγλην τινὰ εἰς τὸ αἰγλῆεν Τσεπέλοδον, διότι οὔτε Τσεπελοδίτης, οὔτε τοπικιστὴς εἶμαι, ἀλλὰ χάριν τῆς ἀληθείας. Τὸ πρῶτον ἔμαθον ταῦτα τὴν 23 Ἰουνίου 1874 ἡμέραν Κυριακὴν ἐν Τσεπελόδῳ, ὅπου εἶχον μεταβῆ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν μου, καὶ δὴ τότε ἐν τῇ αἰκίᾳ τοῦ μ. Ἀθανασίου Κέντρου, ἧτις ἄλλοτε ἀνήκεν εἰς τὸν πάππον τοῦ σεβαστοῦ Καθη-

γητού κ. Κ. Ράδου· είχαν συναχθῆ ἀρκετοὶ Ἰσπελοβίται ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων, καὶ ἄπαντες ἐκ τῶν τὰ ὑπὲρ πενήντα ἔτη γεγονότων, οἱ ἐξῆς. Ὁ Σακελλάριος Παπαῦ Θεόδωρος ἀποβιώσας ὑπεροδοσηκοντούτης τῷ 1892, ὁ Ἰωάννης Ζαφειρίδης πρῶν ἑλληνοδιδάσκαλος τότε δὲ μουχάρης, ὁ Ἰωάννης Κ. Κέντρος, ὁ Πασχάλης Σιόμπολας, ὁ Κώστας Μπίτσιος, ὁ Φίλιππος Κουσιδης, ὁ Κώστας Σιάρκας, ὁ Γεώργιος Κουσιόγλος, ὁ τότε ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Κ. Χρονίδης ἐκ Στολοβοῦ, καὶ ὁ ἐκ Σουδενῶν δημοδιδάσκαλος Ζαμπακίδης. Λόγου δὲ γινομένου περὶ διαφόρων μεγάλων τοῦ Γένους ἀνδρῶν ἀνεφέρθη καὶ τὸ τοῦ Βηλαρά· τότε ὁ Σακελλάριος Παπαῦ Θεόδωρος εἶπεν, ὅτι ὁ Βηλαράς ἀπέθανεν ἐδῶ εἰς τὰ 1822 ταφεῖς ἐκεῖ ἔπου τώρα εἶναι ἡ σκάλα τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, διότι τότε ἔλο αὐτὸ τὸ μέρος ἦτο Νεχροταφεῖον, καὶ ἔπειτα ἔγινε τὸ σχολεῖον. Ναί, ναί, ἀπήντησαν οἱ γεροντότεροι Φιλ. Κουσιδης καὶ Πασχάλης Σιόμπολας. Ἔτσι ἠκούσαμεν καὶ ἡμεῖς προσέθηκα, οἱ Ι. Κέντρος, Ι. Ζαφειρίδης καὶ λοιποί. Ὁ Σακελλάριος ἐπανελάθεν ὅτι ἐνθυμεῖτο τὴν κηδεῖαν του, διότι ἦτο δεκαετῆς περίπτου. Ἦλθε δὲ εἰς τὸ Ἰσπελόβον ὁ Βηλαράς, ὅποτε τὰ σουλτανικά στρατεύματα μαχόμενα κατὰ τοῦ Ἄλῃ ἀπέκλεισαν τὰ Ἰωάννινα, ἀναγκασθεισῶν πολλῶν οἰκογενειῶν Ἰωαννιτῶν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ Ζαγόριον, ἔπως ἀποφύγωσιν τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου. Δὲν εἶχε δὲ συμφέρον τι ὁ Σακελλάριος νὰ ψευσθῆ τότε καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ αὐτὰ καὶ τὴν 27 Μαΐου τοῦ 1890 ἡμέραν Κυριακὴν τῶν ἁγίων Πάντων καὶ ἐνώπιον τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἰωαννίνων καὶ ἤδη Ἡρακλείας κ. Γρηγορίου κατὰ τὴν εἰς τὴν σχολὴν ἐπίσκεψίν του καὶ ἐν γένει πάντες οἱ Ἰσπελοβίται ἐξακολουθοῦσι νὰ

δεικνύωσι τὸ μέρος τοῦτο, ἔπου ἐτάφη ὁ Βηλαράς. Τέλος πάντων πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συζητήσεως, ἄς ἀφήσωμεν ἡσυχον καὶ ἀταφον τὸν ἀθάνατον ποιητὴν Βηλαράν μέχρις οὗ ἐμφανισθῆ τις ἕτερος Ἀριμαθείας Ἰωσήφ, ἕνα ἀποθέσῃ αὐτὸν ἐν καινῷ μνημείῳ,

(Ζαγόριον) Νιγᾶδες τῇ 22 Μαΐου 1922.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΣΩΤΗΡΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ ΜΑΣ

Ὁ ἐν Ρώμῃ Ἑλληνιστὴς καὶ διευθυντὴς τοῦ Σλαβικοῦ τμήματος τοῦ Iustitute per l' Europa Orientale κ. Αὐρήλιος Παλιερί ἀπέστειλε ἡμῖν τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν Ἑλληνιστί.

Ἀξιότιμε κύριε,

Ἐσωκλείστως ἀποστέλλω ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς ἐφημερίδος «Tempo» περὶ τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως. Θέλω νὰ γράψω ἱστορίαν τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως καὶ νὰ μεταφράσω τὰ καλλίτερα ποιήματα.

Σὰς παρακαλῶ εἰς τὴν «Πινακοθήκην» νὰ προσκαλέσετε τοὺς νέους ποιητὰς νὰ μοῦ στείλωσι τὰ συγγράμματά των μὲ βιογραφικὰς σημειώσεις. Τοιοῦτοτρόπως δύναμαι νὰ ἐργασθῶ διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος διὰ τῆς νεοελληνικῆς γραμματιολογίας εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Μετὰ φιλίας καὶ εὐγνωμοσύνης

Dr. A. PALMIERI

via Nazionale 89, Roma.

Ἡ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἡ πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ἐκατονταετηριδος τῆς Ἑλλήν. ἐπαναστάσεως συσταθεῖσα Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν τακτικὴν προεδρείαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Νικολάου ἐπελήφθη συστηματικῆς ἐργασίας καὶ προμελέτης τοῦ προγράμματος, τὸ ὅποιον συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Γεν. γραμματέως κ. Χριστάκη ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς. Καθορισθέντος ἑορτασμοῦ ἔτους τοῦ 1930, — ἐκατοστῆς ἐπετείου τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀνεξαρτήτου Κράτους, — ὑπάρχει ὀκταετὲς διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον θὰ συντελεσθῆ ἡ ἀπαιτούμενη ἐργασία, ὥστε ὁ ἑορτασμὸς νὰ ἀποβῆ ἀνάξιος τοῦ πανηγυρισθησομένου γεγονότος.

Εἰς τρεῖς δεκαπενταμελεῖς εἰδικὰς ἐπιτροπὰς ἀντέθη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος, ἧτις θὰ γίνῃ κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης, ὡς

πρὸς τὰς λεπτομερεῖας. Ἡ α' ἐπιτροπὴ, ἡ τῶν Ἑορτῶν, θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν Πανελληνίαν Ἐθνικὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1930, ἧτις θὰ περιλάβῃ ἐθνικὰ καὶ ἱστορικὰ κειμήλια, προϊόντα πλουτοπαραγωγικὰ, ἔργα εἰκαστικῶν τεχνῶν, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς θὰ τελεσθῶσι ψυχαγωγικαὶ ἑορταί. ἦτοι ἀγῶνες, παραστάσεις, συναυλίαι. Ἐκρίθη ἀπαραίτητος καὶ ἡ ἴδρυσις Ἐθνικοῦ θεάτρου, δραματικοῦ καὶ μελοδραματικοῦ.

Ἡ β' Ἐπιτροπὴ, ἡ τῶν Μνημείων, θὰ ὀρίσῃ τοὺς τόπους εἰς οὓς θὰ ἀνεγερθῶσι μνημεῖα ἢ ἀναμνηστικαὶ στήλαι ἢ θὰ ἐντειχισθῶσι πλάκες. Ἐπίσης θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν συντήρησιν ἱστορικῶν οἰκιῶν.

Ἀπεφασίσθη ἤδη ἡ ἐξέχουσα ἐν Μεσολογγίῳ τοῦ οἰκίσκου ἐν ᾧ διέμενεν ὁ ἀποκεφαλισθεῖς